

му середовищі. Музичні заняття для них мають свої організаційні, змістові та методичні відмінності порівняно з музичними заняттями в закладі загальної середньої освіти. На сьогодні є необхідність у розробці профілактичних та корекційних програм з музикотерапії та їх упровадженні у роботу психологів, музичних керівників, соціальних педагогів, що позитивно вплине на соціалізацію дітей з особливими потребами.

Список використаних джерел

1. Бекетова Ю. В. Використання музики у навчанні дітей з аутизмом. – Х. : 2005. – 69 с.
2. Выготский В. Л. Психология искусства. – Л., 1965. – 575 с.
3. Вюнш В. Формирование человека посредством музыки. – М., 1998. – 160 с.

Казачінер О. С., д.пед.н., доцент
КВНЗ «Харківська академія
неперервної освіти»
(м. Харків)

НАВЧАННЯ ДІТЕЙ ІЗ СИНДРОМОМ ДАУНА ЗА ДОПОМОГОЮ КОРЕКЦІЙНИХ МЕТОДИК

Існує велика кількість методик, що дають змогу ефективно навчати та розвивати дітей із синдромом Дауна. Але цей процес важче і триваліше, ніж засвоєння аналогічних умінь і знань звичайною дитиною. Чим раніше починати заняття з дитиною, тим більше шансів досягти успіхів. Основним дидактичним принципом у навчанні таких дітей є залучення не одного, а різних органів чуття при сприйнятті інформації. Насамперед необхідно забезпечити унаочнення, а для покращення результату навчання використовувати дотик, слух і кінстетичні відчуття. Наприклад, певний матеріал показати, озвучити, дати можливість доторкнутись (якщо це можливо) тощо. Процес засвоєння нових знань повинен відбуватись маленькими кроками; одне завдання доцільно розбивати на кілька частин. Заняття треба зробити якомога цікавішими і приємними для дитини. Усі, навіть найменші, досягнення та успіхи дитини відзначати похвалою та заохоченням [1].

Мета тез полягає в огляді корекційних методик та ігрових підходів, які можна застосовувати під час навчання дітей із синдромом Дауна.

Методика формування основних рухових навичок (ОРН) розроблена П. Лаутеслагером, голландським фізіотерапевтом, праці якого присвячені проблемам рухового розвитку та спеціалізованої допомоги дітям із синдромом Дауна. Методика реалізує функціональний підхід до стимуляції розвитку дітей, дає змогу оцінити динаміку розвитку та оптимально спланувати заняття; спрямована на абілітацію дитини, попереджає та корегує відхилення в руховому розвитку малюка [1].

Серед форм, методів та прийомів формування навичок загальної моторики у дітей дошкільного віку із синдромом Дауна О. Кашуба [2] реко-

мендує за допомогою фізичних вправ: ходьба по вузькій лінії (дошці), уміння утримувати рівновагу, ходьба по сходах, біг, стрибки, гра в м'яч, їзда на трьохколісному велосипеді.

«Маленькі сходишки» – це програмно-методичний супровід ранньої педагогічної допомоги дітям із синдромом Дауна, що спонукає їх до більш повної взаємодії з навколишнім світом. Навчальні плани програми охоплюють певні сфери розвитку дитини: загальну моторику, мовлення, рухову активність, навички дрібної моторики, самообслуговування, соціальні навички. Схожою на «Маленькі сходишки» є методика проведення занять за програмою для немовлят і дітей молодшого віку з особливими потребами «Кароліна», яку батьки дітей із синдромом Дауна можуть використовувати під керівництвом фахівців у питаннях раннього втручання. Багато дітей, які навчалися за цими методиками, змогли в подальшому відвідувати інтегровані й інклюзивні класи звичайних загальноосвітніх шкіл.

Соціально-психологічна модель Портаж – методика, розроблена у США в 70-х роках минулого століття, з успіхом використовується в багатьох країнах світу. Метою Портаж є робота із сім'ями, котрі виховують дитину з особливими потребами. Батьків учать спостерігати за дитиною, планувати досяжні цілі та заохочувати бажану поведінку. Програма Портаж передбачає стимуляцію немовлят, соціалізацію, розвиток пізнавальної діяльності, рухової активності, мовлення, навичок самообслуговування. У методиці Портаж послідовно описані всі навички, уміння та знання, які внаслідок цілеспрямованого навчання повинна опанувати дитина.

Методика розвитку мовлення й навчання читання Ромени Августової – це оригінальна методика розвитку мовлення дітей із синдромом Дауна.

Мовлення дітей із синдромом Дауна часто незрозуміле для оточуючих. Це зумовлено затримкою мовленнєвого розвитку, порушеннями звуковимови та просодики. Для того, щоб дитині можливість порозумітися з оточуючими, необхідно використовувати засоби альтернативної та підтримуючої комунікації (ААС). Засоби ААС, які довели свою ефективність у роботі з дітьми із синдромом Дауна: піктограми, МАКАТОН, Льоб-система, система спілкування за допомогою обміну картками (PECS), технічні засоби комунікації, комунікативні планшети тощо. Засіб ААС вибирають відповідно до індивідуальних потреб і можливостей дитини [1].

Вироблення гарного повітряного струменя сприяють вправи на видування повітря, які також спираються на вміння дитини імітувати. Завдання виконуються в невимушеній ігровій формі. Наприклад: дути на пір'я або інші легкі предмети; грати на губній гармошці, виробляючи звуки при вдиху і видиху; здувати пір'я, вату, розірвані паперові хусточки, м'ячики для настільного тенісу; задувати сірник або вогонь свічки; грати на іграшкових трубах, флейтах, дути на вітрові коліщата; надувати згорнуті паперові змійки, кульки; дути через трубочку в мильну воду і пускати бульбашки; приводити видуванням повітря в рух паперові кораблики і плаваючі іграшки у вигляді тварин; дути через трубочку і цим приводити в рух пір'я і шматочки вати; надувати мильні бульбашки; голосно видихати або гарчати; дути на дзеркало або скло і малювати там що-небудь. Ці та інші вправи можуть варіюватися в різних ігрових формах відповідно до віку дитини [3].

Отже, наприкінці тез можна дійти висновку про те, що існує значний спектр цікавих корекційних методик та ігрових підходів, які можна застосувати під час навчання дітей із синдромом Дауна. Вони сприяють ефективній та результативній організації освітнього процесу для цієї категорії дітей.

Список використаних джерел

1. Методики навчання дитини із синдромом Дауна. – Електронний ресурс. – Режим доступу: http://sonyachnidity.blogspot.com/2017/11/blog-post_20.html
2. Кашуба О. М. Формування навичок великої моторики у дітей з синдромом Дауна дошкільного віку за допомогою фізичних вправ: навчальний посібник / О.М. Кашуба. – Рівне, 2011. – 85 с.
3. Як розвивати мовлення у дитини з синдромом Дауна? Єдність дітей. – Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://hodunky.com/yak-rozvivati-movlennya-u-ditini-z-sindromom-dauna-yednist-ditej/>

Кононова М. М., к. психол. н.,
доцент
Полтавський національний
педагогічний університет
імені В. Г. Короленка
(м. Полтава)

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ МОТИВАЦІЙНОГО КОМПОНЕНТА ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ДЕФЕКТОЛОГІВ ДО РОБОТИ В ІНКЛЮЗИВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Якісне вирішення проблем навчання різних категорій дітей з особливими потребами знаходиться у прямій залежності від рівня підготовки фахівців спеціальної освіти. Очевидною стає необхідність підготовки спеціалістів нової генерації, здатних здійснювати специфічну професійну діяльність в інклюзивному середовищі. З огляду на це, важливою педагогічною умовою є готовність дефектологів до роботи в інноваційному освітньому середовищі з мотивацією на новизну.

Проблемі готовності особистості до здійснення професійно-педагогічної діяльності присвячено роботи вчених (А. Алексюк, В. Бондар, М. Дьяченко, І. Зязюн, С. Сисоева, В. Сластьонін, С. Смірнов, Л. Хомич, О. Ярошенко та ін.).

Готовність до діяльності як психолого-педагогічна проблема трактується науковцями у широкому значенні як готовність до входження в нову сферу діяльності та самореалізації в ній, до застосування знань і впровадження способів діяльності на практиці, до творчої діяльності в умовах, що постійно змінюються; у вузькому значенні – як сформований комплекс властивостей і якостей особистості педагога, що визначає адаптацію випускника закладу вищої освіти до умов педагогічної праці, структуру його професійної діяльності, подальше професійне вдосконалення [1, с. 94-95].

У структурі готовності майбутнього педагога до професійної діяльнос-